

opusdei.org

„Eram dornică să fiu de folos într-un loc mai sărac în resurse”

Dr. Sylvia Sesé, internist -
Spitalul Monkole, lucrare
apostolică a Opus Dei în
Kinshasa, Republica
Democratică Congo.

18.12.2012

Dr. Sylvia Sesé este internist la
Spitalul Monkole, o lucrare apostolică
a Opus Dei în Kinshasa, Republica
Democratică Congo.

Este specializată în boli tropicale și practică medicină și predă aici de 9 ani. Dr. Sesé s-a născut și și-a absolvit studiile în Barcelona.

Pe lângă facultatea de medicină a absolvit și facultatea de teologie.

Dr. Sesé a revenit în această vară în Barcelona și a împărtășit membrilor familiei bucuria de a-și pune viața și profesia în slujba celor mai nevoiași.

Ce v-a adus în Kinshasa acum nouă ani?

Spitalul Monkole, lucrare apostolică a Opus Dei, m-a invitat în 2001 să fac parte din personalul său.

Încet, încet Monkole a devenit un centru medical care este un model pentru întreaga țară. Eu am sosit într-un moment când activitatea spitalului fiind în creștere, era nevoie de doctori atât pentru îngrijirea bolnavilor cât și pentru instruirea

studenților locali. Mi s-a cerut să organizez un nou departament de medicină internă.

Când v-ați decis să vă mutați în Africa lucrați deja într-un spital particular în insulele Canare.

Da, este adevărat, însă în același timp eram dornică să ajut într-un loc cu mai puține resurse și în plus eram conștientă de necesitățile enorme de îngrijire medicală care există în Africa. Am fost atrasă și de posibilitatea care mi se oferea să predau medicina - cred că educația este cea mai mare nevoie a acestui continent. Republica Democratică Congo suferă încă de urmările unui teribil război civil, în special în domeniul educației și al serviciilor de sănătate. Poziția care mi s-a oferit combină aceste două componente atât de importante pentru dezvoltarea țării.

Ce rol a jucat credința dumneavoastră în această „aventură africană”?

Dacă nu ar fi fost credința și viața creștină pe care încerc să o trăiesc, oferta de a-mi pune profesia la dispoziția celor mai nevoiași, nu ar fi fost chiar așa de atractivă. În timpul acestor nouă ani am încercat să trăiesc alături de oamenii din Kinshasa și vă mărturisesc că a fost foarte plăcut. Sunt foarte calzi și mediul este mult mai favorabil relațiilor interumane, mai puțină agitație și mai puțină competiție.

După ce ați fost departe de casă atâta timp, nu sunteți un pic nerăbdătoare să vă întoarceți în Spania?

Chiar în momentul acesta, nu! Monkole mai are încă multe nevoi. În 1991 a început ca o mica clinica în Mongafula un cartier al Kinshasei. La început, în primii ani, accentul a fost

pus pe copii și femei gravide, acum spitalul are secție de pediatrie, medicina internă, chirurgie și alte servicii. S-au făcut investiții mari în educație și formare și am început un program de medicină preventivă în școlile care se află departe de clinică. În prezent o nouă aripă cu 150 de paturi este gata să se deschidă. Avem și alte țeluri importante precum: deschiderea unei bănci de sânge - extrem de necesară ținând cont de bolile care sunt prevalente aici, mai ales pentru copii și resurse pentru diagnosticarea timpurie a virusului HIV. Pentru noi care lucrăm în Monkole esențial este nu numai să asigurăm asistența medicală promptă ci și să acordăm atenție și să însoțim persoanele bolnave pentru ca acestea să nu se simtă niciodată singure.

Cum își trăiește un membru Opus Dei credința în mijlocul unui popor

așa de expresiv ca cel al Bisericii din Africa?

Trebuie să înveți să te adaptezi. Este adevărat că aici oamenii își exprimă credința prin gesturi externe, prin muzică și dans, și acest lucru este bun în măsură în care nu împiedică dimensiunea interioară a credinței. Experiența mea este ca suntem mutual îmbogățiți prin acest schimb de tradiții care ne ajută să creștem în credință.

**Samuel Gutiérrez // Catalunya
Cristiana**

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/eram-dornica-sa-fiu-de-folos-intr-un-loc-mai-sarac-in-resurse/> (13.03.2026)